

бирать. Тамъ быхъ научили много полезны нѣчта за работѣ-тѣ си, за земедѣліе-то, за скотовѣдство-то и пр. та така быхъ станѣли по-умни, по-вѣщи и по-имотни. Отъ такыва сборуванія селяне-ти щѣтъ имѣтъ голѣмѣ ползѣ не само, че има что да научять, а еще зачто-то щѣтъ ся и отучять отъ да кыенѣтъ въ праздницы весь-день по крычмы-ты, дѣто си прѣскають нары-ты залудо, съсипвать си здравіе-то и по-дивявать, кога-то цѣль свѣтъ крачи напрѣдѣ.

ХІІІ. Нары.

Безъ нары ничто не быва.

(Пословица.)

Всичко ся врыши съ умъ, съ трудъ и съ нары; има ли чловѣкъ и три-тѣ тыя, нему ся не опира ника мѣчнотія. За ума и труда доста ся каза: да видимъ сега и силѣ-тѣ на нары-ты.

За чловѣкъ, кой-то има много нары, казва ся, че е богатъ, заможенъ, имотенъ, а нѣкои го мыслятъ и за честитъ и богатѣкъ, ако и да не е всякога истинно това послѣдне-то. А всички тыя добрины, по имя, богатство, силѣ, добруваніе донасятъ ли го самы по себе нары-ты, ако ся земѣтъ просто като злато и сребро? — Нары-ты отъ само себе не донасятъ тыя добрины; зачто-то, по добръ или злѣ слукѣ, ако да испадняше ты на нѣкое пусто мѣсто, дѣто нѣма хора, на да останяше гладенъ и жѣденъ, что бы сторилъ съ нары-ты си, кой-то носишь въ пазухѣ? Ты бы былъ по-злочестъ божекъ и отъ оня сиромыхъ работникъ между хора, кой-то едва има съ что да си купи хлѣбъ. Оттука ся разбира, че нары-